

Начало > Съдебни процедури > Видеоконферентна връзка > Събиране на доказателства чрез видеоконферентна връзка Събиране на доказателства чрез видеоконферентна връзка

Австрия

1 Възможно ли е доказателства да бъдат събирани чрез видеоконференция при участието на съд в молещата държава-членка или директно от съд на тази държава-членка? Ако да, какви са съответните национални процедури или закони, които се прилагат?

В Австрия са възможни и разрешени и двата вида събиране на доказателства чрез видеоконференция. Гражданското процесуалното право в Австрия се урежда от Гражданския процесуален кодекс (ZPO — *Zivilprozessordnung*) за спорните съдебни производства и от Закона за безспорните съдебни производства (AußStrG — *Außerstreitgesetz*) — за безспорните съдебни производства. Разпоредбите, отнасящи се до събирането на доказателства, могат да бъдат намерени в ZPO (членове 266—389) и в AußStrG (членове 16, 20 и 31—35, с частично позоваване на ZPO), както и в отделните разпоредби, уреждащи специфични видове производства, като например в член 85 относно задълженията за съдействие по дела за произход. Съответните национални процедури и правни норми са описани подробно в отговорите на следващите въпроси и в информационния документ „Събиране на доказателства — Австрия“.

2 Има ли ограничения относно вида на лицата, които могат да се изслушват чрез видеоконференция — става ли например въпрос само за свидетели, или по този начин може да бъдат изслушани и други, като вещи лица и страни?

Съгласно член 277 от ZPO (спорни съдебни производства) и съгласно член 35 от AußStrG във връзка с член 277 от ZPO (безспорни съдебни производства) видеоконференция може да се използва за събиране на доказателства и следователно също и за разпит на страни по делото и свидетели и за изслушване на вещи лица.

3 Какви ограничения, ако има такива, съществуват относно вида на доказателствата, които може да се събират чрез видеоконференция?

В съответствие с член 277 от ZPO (спорни съдебни производства) и с член 35 от AußStrG във връзка с член 277 от ZPO (безспорни съдебни производства) видеоконференция може да се използва за събиране на доказателства. Нейното използване обаче може да бъде възпрепятствано от фактически пречки, например когато в хода на събирането на доказателствата се налага използването на документи или оглед.

4 Има ли ограничения относно това къде трябва да бъде изслушано лицето чрез видеоконференция — трябва ли например това да стане в съда?

Всяко лице може да бъде призовано от съответния местен съд и разпитано там чрез видеоконференция. Всички съдилища, прокуратури и затвори в Австрия са оборудвани с поне една система за видеоконференция. В австрийското право няма правило, съгласно което събирането на доказателства чрез видеоконференция да се разрешава само в съдебни сгради.

5 Разрешен ли е записът на изслушанията чрез видеоконференция и, ако е така, има ли на разположение необходимата апаратура за това?

По отношение на гражданските дела австрийското право не съдържа общи разпоредби за защита на данните във връзка със записите на разпити чрез видеоконференция. Поради това за запис е необходимо съгласието на всички участващи във видеоконференцията лица. Това се прилага за непрякото събиране на доказателства, което, съгласно член 10, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1206/2001 относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела (наричан по-долу „Регламентът“), трябва да се извършва в съответствие с правото на замолената държава.

Искането за директно събиране на доказателства обаче се отправя в съответствие с правото на молещата държава (член 17, параграф 6 от Регламентата). В случай че това право предвижда видеоконференциите да се записват без съгласието на засегнатите лица, това ще е допустимо е допустимо и от гледна точка на Австрия.

По принцип проведените чрез видеоконференция разпити могат да бъдат записвани на всички системи за видеоконференция. На местата, където съдебните производства по принцип се записват (в много наказателни съдилища), съществуващата техническа апаратура може да се използва за запис на разпита чрез видеоконференция. Разпитът може да бъде записан на всяко друго място просто чрез инсталиране на съответното записващо средство.

6 На какъв език трябва да се извърши изслушването: а) когато исканията са направени в съответствие с членове 10 до 12; и б) когато има директно събиране на доказателства в съответствие с член 17?

а) Съгласно член 10, параграф 2 от Регламентата доказателствата трябва да се събират в съответствие с правото на замолената държава. Следователно разпитът трябва да се проведе на немски език (в някои австрийски съдилища е разрешено използването и на хърватски, словенски или унгарски език). Молещият съд може да поиска да използва собствения си официален език (или друг език) в рамките на специална процедура за изпълнение на искането му за събиране на доказателства. Замоленият съд обаче може да отхвърли това искане, ако изпълнението не е възможно, тъй като би породило значителни практически трудности (член 10, параграф 3 от Регламентата).

б) Съгласно член 17, параграф 6 от Регламентата молещият съд трябва да извърши директното събиране на доказателства в съответствие с правото на своята собствена държава членка, т.е. на един от официалните езици, разрешени от това право. В качеството си на замолената държава членка Австрия обаче има право съгласно член 17, параграф 4 да наложи използването на своя език като условие за събирането на доказателства.

7 Ако са нужни устни преводачи, кой отговаря за тяхното осигуряване и при двата вида изслушване и къде трябва да се намират те?

При непрякото събиране на доказателства, без да се засяга възстановяването на разходите, направено в съответствие с член 18, параграф 2 от Регламентата, отговорността за осигуряване на устни преводачи се носи основно от замоления съд. Участващите съдилищата обаче следва да си сътрудничат по конструктивен начин (в тази, както и в други области).

При директното събиране на доказателства съгласно член 17 от Регламентата отговорността за осигуряване на устни преводачи се носи основно от молещия съд. Съгласно член 17 не се изисква замолената държава членка да предостави помощ във връзка с това, но и не се изключва такава помощ. Съгласно член 39а, параграф 4 от Закона за компетентността на обикновените съдилища по граждански дела (JN — *Jurisdiktionsnorm*) се изисква съд, който оказва съдебна помощ, да предоставя практическа помощ при събирането на доказателства по искане на чуждестранен съд. Това включва например намирането на подходящ устен преводач.

Решението относно държавата, от която да дойдат устните преводачи, трябва да бъде взимано по целесъобразност за всеки конкретен случай.

8 Каква процедура се прилага за подготовката на изслушването и за уведомяването на подлежащото на изслушване лице за времето и мястото? Колко време се предоставя при подготовката на датата на изслушване, за да се даде възможност на лицето да получи достатъчно информация?

Лицето, което предстои да бъде разпитано, се призовава за разпит чрез видеоконференция в Австрия по същия начин и при спазване на същите срокове за предизвестие, както ако е призовано да се яви пред съда, който гледа делото.

9 Какви разходи се полагат при използването на видеоконференция и как трябва да бъдат заплатени те?

Използването на видеоконференция посредством повиквания чрез интернет протокол (IP) не се таксува. За видеоконференция чрез използването на ISDN, обаждащата се страна дължи такси, както ако се обаждат по телефона. Таксите зависят от местоположението на съоръжението, което приема обаждането.

10 Какви изисквания, ако има такива, съществуват като гаранция за това, че лицето, което е директно изслушвано от молещия съд, е било уведомено, че това ще стане на доброволна основа?

Това е отговорност преди всичко на молещия съд, който е обвързан по силата на член 17, параграф 2 от Регламента и който в повечето случаи лично кани заинтересованите лица да се явят на видеоконференцията. Ако австрийският централен орган или австрийският съд забележи, че член 17, параграф 2 от Регламента може да е бил нарушен по време на подготовката или провеждането на директното събиране на доказателства, органът или съдът, в сътрудничество с молещия съд, трябва да гарантира спазването на разпоредбата по подходящ начин. Служителите на съда в Австрия са обучени да прилагат Регламент (ЕО) № 1206/2001 и освен това имат достъп до европейския „Наръчник за видеоконферентни връзки при трансграничните производства“ през интранета на Министерството на правосъдието.

11 Каква процедура съществува за проверка на самоличността на лицето, което ще бъде изслушано?

За проверката на самоличността на лицето се използва официален документ за самоличност със снимка. Самоличността на лицето се проверява също и като част от разпита (член 340, параграф 1 от ZPO).

12 Какви изисквания за полагане на клетва се прилагат и каква информация е необходима от молещия съд, когато се изисква клетва при директно събиране на доказателства в съответствие с член 17?

Разпоредбите относно полагането на клетва от страните се съдържат в членове 377 и 379 от ZPO, а тези за свидетелите могат да бъдат намерени в членове 336—338 от ZPO.

Както страните, така и свидетелите са длъжни да положат клетва. Страните не могат да бъдат принудени по закон да положат клетва, свидетелите обаче могат да бъдат санкционирани за неправомерен отказ да положат клетва (членове 325 и 326 от ZPO; наказанията са същите като тези за отказ да дадат показания и включват глоби или лишаване от свобода до 6 седмици).

Съгласно член 288, параграф 2 от Наказателния кодекс (StGB — *Strafgesetzbuch*) даването или потвърждаването на неверни показания под клетва или лъжливото полагане на клетва, предвидена в съответното законодателство, се наказва с лишаване от свобода за срок от шест месеца до пет години.

Даването на неверни показания от страна в производството, която не е положила клетва, не се счита за наказуемо деяние. Свидетел, който не е положил клетва и който даде неверни показания, обаче може да бъде осъден на лишаване от свобода до три години (член 288, параграф 1 от StGB).

В съответствие с член XL от Въвеждащия закон към Гражданския процесуален кодекс (EGZPO — *Einführungsgesetz zur Zivilprozessordnung*) разпоредбите на Закона от 3 май 1868 г., Държавен вестник на Австрия (RGBl.) № 33 (Текст на клетвата и други формални изисквания), трябва да бъдат спазвани (вж. <http://alex.onb.ac.at/cgi-content/alex?aid=rgb&datum=18680004&seite=00000067>).

Съгласно член 336, параграф 1 и член 377, параграф 1 от ZPO лица, които са били осъждани за даване на неверни показания или които са на възраст под четиринадесет години, или които не разбират в достатъчна степен същността и смисъла на клетвата поради липса на зрялост или поради интелектуални затруднения, нямат дееспособност за полагане на клетва и следователно от тях не може да се изисква да положат клетва. Споменатите по-горе разпоредби, отнасящи се до разпита на свидетел или на страна под клетва, не могат да се прилагат за дела, гледани по Закона за безспорните съдебни производства (член 35 от AußStrG).

13 Какви мерки се вземат, за да се гарантира, че на мястото на видеоконференцията има лице за контакт, с което молещият съд може да осъществи връзка, и лице, което е на разположение в деня на изслушването като оператор на апаратурата за видеоконференция, както и за отстраняване на евентуални технически проблеми?

На всички места, оборудвани с апаратура за видеоконференция, които са собственост на Министерството на правосъдието, има служител, отговарящ за апаратурата за видеоконференция. Това лице може да работи с апаратурата за видеоконференция и да прави малки корекции в настройките. Цялата апаратура за видеоконференция е свързана с централно звено в ИТ отдела на Федералното министерство на правосъдието (BMJ — *Bundesministerium für Justiz*). Оттам ИТ администраторите могат да правят фини настройки на всички системи за видеоконференция, разположени в цяла Австрия.

14 Каква допълнителна информация се изисква от молещия съд, ако изобщо се изисква такава?

От молещия съд се изисква следната информация:

IP адрес и/или ISDN номер заедно с кода за набиране;

име, телефонен номер и електронен адрес на служител на молещия съд, отговарящ за техническите аспекти на дистанционното оборудване.

Последна актуализация: 11/03/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.